

del af vederlaget, der vedrører den private husholdning, ikke overstiger 20 kr. for en uge.

Til § 44.

I §§ 42 og 43 er fastsat generelle regler for indeholdelse i visse indkomstarter, men der vil uden tvivl i praksis vise sig trang til dels i visse tilfælde at kunne fritage en konkret indkomst for indeholdelse, dels mere generelt at kunne fastsætte, at indkomst af en vis art ikke skal gøres til genstand for indeholdelse, i begge tilfælde med den virkning, at opkrævning af foreløbig skat i stedet sker efter reglerne for B-indkomst, jfr. §§ 49 og 50. Hjemmel hertil indeholdes i bestemmelsens stk. 1.

Som tilfælde, hvor man kunne tænke sig bestemmelsen om en mere generel fritagelse for indeholdelse anvendt, skal eksempelvis nævnes visse af de af § 42 nr. 4 omfattede skattepligtige sociale ydelser, hvor det under hensyn til de pågældende ydelsers nærmere art, deres størrelse eller evt. på grund af særlige vanskeligheder forbundet med indeholdelse i sådanne ydelser måtte kunne findes ønskeligt at undtage dem fra indeholdelsesordningen. Endvidere kunne man eventuelt tænke sig bestemmelsen anvendt til at foreskrive, at der ikke skulle foretages indeholdelse i lønindtægter, som børn, der sambeskattes med forældrene, oppebærer for arbejde i forældrenes erhvervsvirksomhed, eller i lønindtægt, som en sambeskattet hustru oppebærer i ægtemandens virksomhed.

Bestemmelsen i stk. 2 indeholder hjemmel til at foreskrive mindstegrænser for indeholdelse af A-skat. Sådanne mindstegrænser vil navnlig kunne fastlægges ved bestemmelser om, at indeholdelse ikke skal ske, når det skattebeløb, der skulle indeholdes, ikke overstiger et vist beløb, eller at indeholdelse ikke skal ske, når det indkomstbeløb, hvori indeholdelse skulle ske, ikke overstiger et vist beløb.

I praksis vil der utvivlsomt forekomme tilfælde, hvor det stiller sig tvivlsomt, om en bestemt indkomst skal anses for A-indkomst eller B-indkomst; dette må antages navnlig at være tilfældet med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger et tjenesteforhold som omhandlet i § 42 nr. 1, jfr. bemærkningerne til denne bestemmelse. Det må i første række blive vedkommende lokale skattemyndighed, der træffer afgørelse i sådanne tilfælde, men for at sikre ensartethed i afgørelserne på dette område er det i bestemmelsens stk. 3 foreslået, at skattemyndighedernes afgørelse skal kunne indbringes for finansministeren.

Til § 45.

I henhold til denne bestemmelse påhviler indeholdelsespligten den, for hvis regning udbetalingen

af A-indkomsten foretages. Den indeholdelsespligtige er således den person eller det selskab m. v., mod hvem den skattepligtige i påkommende fald vil kunne indtale sit krav ved domstolene, i sædvanlige tjenesteforhold altså den skattepligtiges arbejdsgiver. Har denne ikke hjemting her i landet, men har givet nogen, der har hjemting her, fuldmagt til at foretage udbetaling af løn m. v., påhviler i henhold til bestemmelsens stk. 3 indeholdelsespligten den befuldmægtigede. I de hyppige tilfælde, hvor arbejdsgiveren ikke personligt forestår løn-udbetalingen, må naturligvis den, der foretager løn-udbetalingen, i reglen også sørge for, at indeholdelse af skat finder sted, men det er også her arbejdsgiveren, der har det fulde ansvar for, at indeholdelsen foretages på behørig måde.

Indeholdelse skal som altovervejende hovedregel ske ved selve udbetalingen af A-indkomst. Dette gælder også, hvor der er tale om udbetaling af à conto vederlag, forskud el. lign.

For så vidt muligt at opnå overensstemmelse mellem den foreløbige skat og slutskatten er det af væsentlig betydning, at tidspunktet for indeholdelsespligtens opståen og det tidspunkt, på hvilket den pågældende A-indkomst anses erhvervet og derfor skal medregnes til modtagerens skattepligtige indkomst, er sammenfaldende; i modsat fald ville der, hvor disse tidspunkter ikke faldt inden for samme indkomstår, opstå forskelle mellem foreløbig skat og slutskat for begge år. Normalt vil A-indkomst blive skattepligtig for modtageren ved udbetalingen, og ved at knytte indeholdelsespligten til udbetalingen opnås således samtidighed i skattepligt og indeholdelsespligt. Der kan imidlertid forekomme tilfælde, hvor en A-indkomst bliver skattepligtig for modtageren allerede forinden udbetalingen. Hvor f. eks. en funktionærs tantieme-krav kan opgøres umiddelbart på grundlag af firmaets årsregnskab, anses funktionæren for pligtig at medregne tantiemebeløbet ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst for samme indkomstår som det nævnte årsregnskab vedrører, selv om han først nogen tid efter indkomstårets udløb kan forlange tantiemen udbetalt. For her at opnå samtidighed mellem indeholdelsespligt og skattepligt er det i bestemmelsens stk. 1, 4. pkt., foreslået, at indeholdelse i et sådant tilfælde skal foretages allerede på det tidspunkt, da modtageren har erhvervet endelig ret til indkomsten og altså er blevet skattepligtig heraf.

Indeholdelse skal efter bestemmelsens stk. 2 foretages i fuldt omfang, selv om der gøres andre krav gældende mod A-indkomsten. Selv om den pågældende arbejdsgiver måtte have krav mod